

Krajina ticha

Za horizontem, kde se nebe
dotýká s mořem,
ležím v krajině ticha,
kde všechny vzpomínky už zmizely,
a čas je jen ztracený šepot v prázdnu.

Mezi kopci se plazí řeka,
jejíž břehy pokrývá prach,
co byl kdysi teplý dotek minulosti,
a stromy vzdychají v jazyce,
který už dávno nikdo neslyší.

V dálce spí hory,
zahalené do mlhy ranního snu,
kde se ztrácí všechny bolesti,
a zůstává jen pohyb větru,
co tancuje v prázdnotě.

Krajina ticha,
kde se zastavil čas,
a každý krok je stínem,
co mizí v písku zapomenutí.